

Zwierzęta egzotyczne

Drodzy Rodzice,

edukacja przyrodnicza w przedszkolu obejmuje poznawanie otoczenia społecznego, technicznego oraz przyrody. Treści dotyczące natury obejmują przyrodężywioną i nieżywioną. W tym tygodniu przedmiotem naszych zainteresowań będzie przyroda żywiona – zwierzęta egzotyczne. U dzieci i wielu dorosłych budzące skrajne emocje – zachwyty i przerażenia, fascynację i niepewność. Stopniowe osvajanie ze światem przyrody pozwala niwelować lęk i przerażenie. Poznajemy zwierzęta – wiemy, jak wyglądają, znamy ich środowisko życia, zachowania – to pozwala nam uniknąć niebezpieczeństw w kontaktach bezpośrednich. Emocje Uli i Stefana – bohaterów opowiadania „Wystawa pająków” – towarzyszące oglądaniu egzotycznych pajęczaków pokazały, że zwierzęta nie zawsze budzą zachwyty, a nawet można się ich bać. Taki strach trzeba uszanować, tak jak to zrobił tata Uli, i nie zmuszać dziecka do oglądania okazów. Dziecięcy lęk należy oswajać stopniowo, np. poprzez oglądanie obrazków, albumów, filmów.

W tym tygodniu ciekawość dzieci zaspokoimy zapraszając je do wielu różnorodnych zabaw: „Co to znaczy zwierzę egzotyczne?”, „Środowisko życia zwierząt” – zabawy tematyczne, „Strach, wstręt, radość czy miłość?” – zabawa ruchowa kształtująca rozpoznawanie i nazywanie emocji, przybliżająca wygląd i nazwy wybranych zwierząt egzotycznych oraz pokazująca, jak bezpiecznie zachowywać się wobec nich.

Zabawy ruchowe i naśladowcze do wierszy A. Edyk-Psut „Stoń” oraz „Zoo” J. Brzechwy oraz oglądanie ilustracji mają na celu poznanie wyglądu i środowiska życia zwierząt oraz znaczenia pojęcia „ogród zoologiczny”. Dzieci wysłuchają także „Ciekawostek na dywanie” – informacji o kangurze, rozwiążą zagadki o zwierzętach oraz nauczymy się „Słoniową piosenkę”.

Poćwiczymy umiejętność liczenia w zabawie matematycznej „Kolorowe nogi pająka”. Porównamy długość i wysokość, stosując określenia: długi – krótki, wysoki – niski w zabawie „Jak długa jest trąba słonia?”.

Zwierzęta to dla dzieci interesujący temat prac plastycznych. Swoje emocje i przeżycia związane z kontaktem z egzotycznymi zwierzętami wyrazimy w pracach: „Kolorowy pająk” – malowanie palcami i pędzelkiem, „Kolorowy stoń” – wyklejanka z papieru kolorowego – oraz „Lew” – wytłaczanka z gotowych elementów.

„Pobawmy się razem” – nasze propozycje spędzenia czasu z dzieckiem:

1. „Ile nóg ma ślimak?” – zagadki, oglądanie albumów popularnonaukowych. Przygotowujemy kilka książek o zwierzętach. Ułóż proste zagadki, np.: To zwierzę ma cztery nogi, długi mocny ogon, a w kieszeni na brzuchu nosi swoje młode. Świetnie skacze. Po odgadnięciu poproś dziecko, aby wyszukało w albumie informacje o kangurze. Wspólnie je przeczytajcie. Takie zabawy oprócz wzbogacania wiedzy i słownictwa uczą korzystania z różnych źródeł informacji (tu: książki).

2. „Wąż” – praca plastyczno-techniczna. Obejrzyjcie w albumach, jak wyglądają węże egzotyczne. Przygotuj rolki po papierze toaletowym i np. nogawki rajstop, z których wyrosło dziecko (lub rajstop mamy). Dziecko po kolei wkłada rolki do nogawki i na końcu samo lub z pomocą dorosłego zawiązuje gumkę recepturkę lub supeł. Tak wkładamy kilka lub kilkanaście rolek, aby wąż był jak najdłuższy. Liczymy, ile rolek zużyliśmy. Na głowie przyszywamy

2 guziczki lub przyklejamy małe kółeczka z folii samoprzylepnej.

Słoniowa piosenka

sł. Agnieszka Galica, muz. Tadeusz Pabisiak

Czy możesz uwierzyć, że jest takie zwierzę,

Co wielkie jest prawie jak dom?

Ma uszy olbrzymie.

A jak mu na imię?

To zwierzę nazywa się słoń.

Ref.: Słoniową piosenkę na trąbie gra.

Słoniową piosenkę, tra, la, la, la. (x2)

W gorącej Afryce słoniowe ma życie

I wzdycha: Ach, co to za los!

Gdy katar mnie złamie,

To kicham i sapię,

Bo trąba słoniowa to nos.

Ref.: Słoniową piosenkę...

Każdy zwierzak
Agnieszka Frączek

*...i ten mały, i ten duży,
ten, co zmieści się w kałuży
razem z dziobem i ogonem,
tamten, który waży tonę
i gdy na krzeselku siada,
to aż ziemia drży w posadach,
ten, co gracją nas zachwyca,
tamten, co niezgrabnie kica,
ten, co trąbi, ten, co kwacze,
tamten, który czarno kracze,
ten, co grubszy jest od pieca,
nosi garby dwa na plecach
albo czubek z piór na głowie...
Każdy serce ma, jak człowiek!*

Termin realizacji: 17-21.02.2025

Razem możemy więcej!

Drodzy Rodzice,

bardzo ważne jest poznawanie przez dziecko w wieku przedszkolnym norm życia społecznego. Wymogi życia w zbiorowości przedszkolnej stawiają je przed zadaniem wzajemnego uznawania praw do zabawy, przestrzegania zwyczajów zgodnego współżycia i kulturalnego zwracania się do siebie. W przypadku konfliktów ważna jest znajomość przyjętych norm.

W tym tygodniu w większym zakresie kształtować będziemy umiejętność współpracy i współdziałania w zespole. Współpraca to nabywanie umiejętności rozmowy, dostrzeganie, że inni mogą mieć odmienne zdanie, i szanowanie tego prawa, obowiązkowość i odpowiedzialność za wspólnie wykonywane zadanie. Dzieci dowiedzą się, że wsparcie grupy powoduje, iż praca zostaje wykonana często lepiej i szybciej. Zacieśniają się wtedy więzy koleżeńskie.

Wydarzenie, jakie miało miejsce w przedszkolu Uli i Stefana – bohaterów opowiadania „Współpraca” – pokazało, że współpraca to nie tylko wykonywanie spektakularnych zadań, lecz także codzienna zabawa, ale i wspólne sprzątanie zabawek. Jeżeli zrobimy to razem (bo razem się bawiliśmy), to szybciej będzie można rozpocząć następne zabawy. Rozmowę na temat postępowania bohaterów utworu kontynuować będziemy w zabawie tematycznej „Współpraca się opłaca!”. Dzieci poznają wartość współpracy, nauczą się radzenia sobie z trudnymi emocjami związanymi z koniecznością podporządkowania się ustalonym zasadom. W grupie trzylatków wartość współpracy dzieci dostrzegały także podczas zabaw konstrukcyjnych: „Razem możemy więcej”, „Konstrukcje z pudełek”, w czasie których w mniejszych zespołach tworzymy konstrukcje, zestawimy zabawki i przedmioty, nadając im znaczenie (dom, pociąg, sklep) i dostosujemy je do podejmowanych aktywności. Nauczymy się mówić w sposób zrozumiały o swoich potrzebach i oczekiwaniach.

W tym tygodniu dzieci poznają różne zawody, m.in. lekarza, ogrodnika, pszczelarza, weterynarza. Nauczymy się „Piosenki o zawodach” i zastanowimy się, dlaczego np. praca mechanika jest bardzo ważna. Rozwiążemy kalambury „Kim jestem?” i „Jaki zawód?” – pokazywać będziemy za pomocą ruchów i gestów czynności związane z różnymi zawodami. W zabawie tematycznej „Jak dorosnę, zostanę...” dzieci będą wypowiadały się na temat swoich marzeń, planów na przyszłość. Nauczymy się zadawania pytań i szukania informacji o zawodach, dowiemy się, że wszystkie prace są ważne i potrzebne. Podczas spaceru po okolicy przedszkola będziemy obserwować jakie są punkty usługowe i kto w nich pracuje.

Spacer po okolicy i obserwacje otoczenia zainspirują na pewno dzieci do wznoszenia wspólnych budowli: „Budujemy osiedle”, „Mój dom”. Podczas zabawy przeliczymy elementy, porównamy wysokość. Spróbujemy pobawić się z wagą.

Umiejętności społeczne to także budowanie wrażliwości na potrzeby innych, również zwierząt. W czasie spaceru po okolicy „Ptasi śpiew” dzieci wyszukiwać będą występujące w pobliżu gatunki ptaków będziemy je obserwować. W przedszkolu wysłuchamy wiersza E. Szelburg-Zarębiny „Ptaszki” – zadając pytania do treści, będziemy dzielili się wrażeniami i przeżyciami związanymi z obserwacją przyrody. Będziemy doskonalili umiejętność rozpoznawania i nazywania wybranych gatunków. Podczas zabawy tematycznej „Gniazda” poznamy ptasie zwyczaje wymagające współpracy, np. budowanie gniazd, opieka nad młodymi.

Na zakończenie tygodnia dzieci wykonają pracę plastyczno-techniczną „Wagonik” z gotowych papierowych elementów.

Piosenka o zawodach

sł. i muz. Katarzyna Kulikowska

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Wie o pszczołach prawie wszystko.

I o pszczoły swoje dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

I o pszczoły swoje dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: pszczelarka, pszczelarz)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma

Na choroby zna lekarstwa.

O pacjentów swoich dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

O pacjentów swoich dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: lekarka, lekarz)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Wie o pszczołach prawie wszystko.

I o pszczoły swoje dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

I o pszczoły swoje dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: pszczelarka, pszczelarz)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma

Na choroby zna lekarstwa.

O pacjentów swoich dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

O pacjentów swoich dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: lekarka, lekarz)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Lata dużym samolotem.

I o pasażerów dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

I o pasażerów dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: pilotka, pilot)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Grabi, sadi i podlewa.

O rośliny swoje dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

O rośliny swoje dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: ogrodniczka, ogrodnik)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Nasze auta zreperuje.

I o auta nasze dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

I o auta nasze dba. (×2)

(Dzieci odpowiadają: mechaniczka, mechanik)

Nauczyciel:

Czy wy wiecie, kto to taki?

Bardzo ważną pracę ma.

Gdy zwierzęta zachorują,

O zwierzęta bardzo dba.

Dzieci:

Tralala.

Tralala.

O zwierzęta bardzo dba. (×2)

W dawnych czasach

Drodzy Rodzice,

W tym tygodniu poznamy prehistoryczny świat! Fascynujące jest to, że dzieci – otoczone nowoczesnymi technologiami – są pełne zaciekawienia dawną historią, życiem ludzi w jaskiniach, a przede wszystkim ogromnymi zwierzętami, które kiedyś mieszkały na naszej planecie. Z ogromnym zainteresowaniem będziemy śledzić dywagacje przedszkolaków – bohaterów poniedziałkowego opowiadania „Świat za dawnych lat”. Ania i Mateusz zawzięcie dyskutowali, czy dinozaury to smoki, czy to prawdziwe zwierzęta. „A skąd wiemy, co się działo dawno temu? Przecież nikt już tego nie pamięta” – rozsądnie zapytał Stefan. Spór udało się rozstrzygnąć – pani opowiedziała o pracy naukowej paleontologów, a Bartek przypomniał sobie, że był w muzeum, gdzie widział szczątki prehistorycznych zwierząt. W następnym dniu w kolejnym opowiadaniu M. Nawrockiej „Czy to smok?” dzieci nauczą się odróżniać prawdę od fikcji, dostrzegać różnice między zabawkowym smokiem a dinozaurem. I tak ciekawie zacznie się ten tydzień.

Wprowadzimy nowe zabawy ruchowe np. „Jajo i dinozaury”. Zabaw ruchowe, ćwiczenia poranne, codzienny poranny płas „W dawnych czasach” będą związane z tematyką historyczną. Dzieci poznają nazwy oraz ciekawostki z życia prehistorycznych zwierząt, obejrzą ilustracje przedstawiające dinozaury i książki na temat dziejów naszej planety.

Wykorzystując dążenia poznawcze naszych przedszkolaków, aby rozwijać ich sprawność umysłową, rozbudzać zainteresowania i pomóc im odkrywać przyjemność czerpaną ze zdobywanej wiedzy, zorganizujemy w tym tygodniu zabawy dramatyczne „Zwiedzamy wykopalisko” oraz zabawy badawcze „Wykopaliska”, „W epoce lodowcowej”, „Kamienne skały”. Dzieci będą poznawały i odkrywały, delikatnie czyszcząc pędzlem, sylwetki dinozaurów ukryte na wykopalisku. Będziemy oglądać różne rodzaje skał i wypowiadać się na temat wrażeń dotykowych.

Będziemy eksperymentować używając różnych materiałów plastycznych, i wykonamy pracę „Kolorowe jaja”, a z gotowych elementów – papierową sylwetę dinozaura w zabawie „Dawne zwierzęta”.

